

Вихователь вихователів

Ганні Прокопівні Бусюк незабаром виповниться 88. Вона - одна з найстарших, найдосвідченіших і відповідальних дошкільних працівників нашого міста. І хоч на урочистостях з нагоди 70-річчя дошкілля на Костопільщині про її внесок у справу виховання дітей згадували чи не найменше, та старше покоління колег по роботі добре знає, що її можна назвати основоположником дошкільного виховання, вихователем багатьох поколінь вихователів.

Народилася Ганна Прокопівна 11 лютого 1922 року в с.Кирилівка Охтирського району Сумської області. В сім'ї було п'ятеро дітей, вона була найстарша. Коли дівчинці було 10 років, помер батько, інженер-геодезист за фахом. Важко було мамі з малими дітьми, тож мамина сестра забрала двох дівчаток до себе в Харків. Там Ганна Прокопівна продовжила навчання в школі, а пізніше вступила до Охтирського педучилища, куди тьотя переїхала з дітьми. Та закінчити педучилище завадила війна. Разом з іншими молодими дівчатами Ганну Прокопівну погнали до Німеччини, де вона була майже 4 роки. Повернулася на Україну і поселилася в Костополі вже після війни. Тут же й закінчила педучилище. Працювати в дошкільних закладах міста почала з 1950 року, а цьому пере-

Костопільський дитсадок №1.
Ганна Прокопівна Бусюк зі своїми вихованцями. 1954 рік

дувала непосильна праця в лісі та на домобудівному комбінаті. Нелегко було працювати і в дитсадках, бо дитсадок №1, де вона працювала завідуючою, був розташований в тісному непристосова-

ному приміщенні, не було проточної води, опалення пічне. Самій доводилось їздити в ліс по дрова, щоб не відривати від роботи інших працівників. Для здешевлення харчування дітей завжди відгодували свиней. Не дивлячись на великий обсяг сільськогосподарських робіт, в обов'язки завідуючої тоді входило ще 3 години працювати на групі з дітьми. Тож Ганна Прокопівна була прикладом змістовної роботи з дітьми: її вихованці зростали вихованими, дружними, доброзичливими, здоровими. Залюбки вчилися плавати, купалися в річці Замчисько, де для цього було обладнане спеціальне місце. Своїх вихованців Ганна Прокопівна пам'ятає поіменно, згадує: Коля Ворошук, Юра і Саша Дукови, Вася Олійник, Юра і Інна Грибовські, Алла Войтенко, Саша Хрунін...

А пізніше Ганну Прокопівну посілали на роботу в інші дитсадки, де необхідна була допомога - №2 склозаводу, №4 - ДБК, №3 - відання райвно, який терміново треба було ввести в експлуатацію. І скрізь вона працювала сумлінно, успішно справлялася з роботою. І, можливо, її праця була недостатньо пошанована владою, та її вдячні її вихованці, які донині люблять і поважають свою вихователю.

Галина НОВАК